

Kącik logopedyczny

Na przełomie września i października w przedszkolu przeprowadzane są przesiewowe badania mowy wśród dzieci uczęszczających do placówki. Na podstawie przesiewowego badania mowy wyłonione są dzieci, które objęte zostaną opieką logopedyczną. Czas trwania zajęć logopedycznych wynosi 45 min. w grupie do 4 osób.

Na zajęciach prowadzone są ćwiczenia, które mają na celu:

- usprawnianie motoryki aparatu artykulacyjnego (m.in. języka, warg, żuchwy),
- kształtowanie prawidłowego toru oddechowego, wydłużanie fazy wydechowej,
- kształtowanie prawidłowych czynności fizjologicznych w obrębie aparatu mowy (tj. połykanie, żucie, odgryzanie),
- rozwijanie słuchu fonematycznego,
- wzbogacanie słownictwa, rozwijanie mowy opowieściowej,
- rozwijanie umiejętności budowania dłuższych wypowiedzi,
- rozwijanie umiejętności rozumienia wypowiedzi słownych,
- uzyskanie prawidłowej artykulacji poszczególnych głosek.

ZADANIA RODZICÓW:

Jeżeli u dziecka stwierdzono wadę wymowy i uczęszcza ono na terapię logopedyczną, rodzice powinni pamiętać o tym, że terapia ta ma miejsce nie tylko podczas zajęć logopedycznych. Skuteczność terapii ściśle uzależniona jest od

współpracy rodziców z logopedą. Tylko wówczas, gdy współpraca ta ma rzeczywiście miejsce - terapia przynosi rezultaty.

WSKAZÓWKI DLA RODZICÓW DZIECI UCZĘSZCZAJĄCYCH NA TERAPIĘ LOGOPEDYCZNĄ:

- nawiązanie kontaktu z logopedą w celu uzyskania informacji o stanie mowy dziecka i otrzymania informacji na temat pracy z dzieckiem w domu.
- dopilnowanie, aby dziecko systematycznie uczęszczało na zajęcia logopedyczne,
- utrwalenie z dzieckiem materiału zawartego w zeszycie,
- codzienne prowadzenie ćwiczeń z dzieckiem przed lustrem,
- prowadzenie ćwiczeń domowych w atmosferze spokoju, zrozumienia trudności dziecka (pośpiech i nerwowość utrudniają przyswajanie materiału),
- chwalenie dziecka nawet za minimalne osiągnięcia, co znacznie mobilizuje do wysiłku,
- tylko wtedy, gdy dziecko systematycznie uczęszcza na zajęcia, rodzice prowadzą z dzieckiem ćwiczenia, stosując się do zawartych wyżej zaleceń, można liczyć na efekty terapii logopedycznej.

Życzę powodzenia i z góry dziękuję za współpracę !!!

Logopeda: Agata Góralska

12 WSKAZÓWEK DLA RODZICÓW DBAJĄCYCH O PRAWIDŁOWĄ WYMOWĘ SWOJEGO DZIECKA

1. Narządy mowy dziecka kształtują się i zaczynają funkcjonować już w życiu płodowym. Są one ogromnie wrażliwe na wszystkie bodźce fizyczne i chemiczne, zarówno sprzyjające jak i szkodliwe.
2. Mowa otoczenia powinna być poprawna. Do dziecka trzeba mówić wolno, dokładnie i wyraźnie, trzeba zaniechać sztucznego spieszczania i używania tzw. języka dziecięcego.
3. Dziecko powinno reagować na aktywność uczuciową i słowną otoczenia. Z

początku jest to uśmiech, ruch rączki, przegięcie ciała. Wnet jednak nastąpią reakcje głosowe. Gdy ich brak, trzeba koniecznie zbadać słuch dziecka, gdyż może on być osłabiony.

4. Absolutnie nie wolno krępować dziecka w reagowaniu na aktywność otoczenia.

5. Jeśli dziecko ma nieprawidłową budowę narządów mowy (rozszczep warg, dziąseł, podniebienia, zniekształcenia w układzie szczęk, uzębienia, krótkie wędziedłko itp.), powinno się bezwzględnie pójść z nim do lekarza specjalisty: chirurga plastyka, ortodonty.

6. Dziecko leworęczne należy otoczyć specjalną opieką. W okresie kształtowania się mowy nie wolno zmuszać go do posługiwania się prawą ręką, gdyż mogą wystąpić zaburzenia mowy.

7. Kiedy dziecko samo zaczyna coraz więcej mówić nie wolno tej skłonności gasić np. obojętnością lub cierpką uwagą, bo wówczas dziecko zamyka się w sobie, staje się nieufne, niemieje.

8. Nie należy hamować żywiołowego pędu do mowy, trzeba wykorzystać ogromny ładunek uczuciowy, jaki dziecko wkłada w mowę.

9. Należy pilnie baczyć czy kształtowanie się mowy dziecka przebiega zgodnie z normą.

10. Od momentu zdobycia przez dziecko umiejętności mówienia zdaniami nie wolno bezustannie przeszkadzać mu przez ciągłe poprawianie i zmuszanie do poprawnego powtarzania, gdyż dziecko nabawi się kompleksu niższej wartości, straci zaufanie do otoczenia, przestanie mówić.

11. Dziecko trzyletnie monologuje, ale chce też rozmawiać z otoczeniem, zadaje mnóstwo pytań i przepada za opowiadaniem. Nie wolno lekceważyć tych faktów, gdyż pomaga to dziecku w wysławianiu się, w umiejętności wyrażania swych myśli i uczuć.

12. Jeśli mimo wszystko nie udało się zapobiec powstaniu defektów mowy, nie wolno opuszczać rąk. Logopeda jest w stanie pomóc dziecku, o ile rodzice będą z nim jak najściślej współpracować.